

ΝΑ ΑΠΟΜΟΝΩΘΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΣΠΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ – 22 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011

Το Δίκτυο μας καταδικάζει απερίφραστα τη φασίζουσα συντονισμένη επίθεση μερικών δεκάδων οργανωμένων ανεγκέφαλων (στην «καλή» περίπτωση) ενάντια στο μπλοκ του ΠΑΜΕ που περιφρουρούσε το σημαντικότερο εκείνο κομμάτι του λαού που ενσωματώνεται στους κόλπους του, και το οποίο ειρηνικά επέλεξε να περικυκλώσει τη Βουλή. Και μιλάμε για την «καλή περίπτωση» γιατί δεν αποκλείεται βέβαια αυτοί που επιτέθηκαν (ή κάποιοι από αυτούς) να είναι παρακρατικοί. Δεδομένου όμως ότι, αντί να δούμε τις διάφορες «αντιεξουσιαστικές» οργανώσεις να καταδικάζουν την αποτρόπαια αυτή πράξη, την εγκωμιάζουν κιόλας στα Ιντιμίντια και αλλού, και ήδη οι επιθέσεις κατά του ΚΚΕ πολλαπλασιάζονται σε όλη τη χώρα, θα επικεντρωθούμε στους δήθεν αυτούς «αναρχικούς».

Αρχικά, η «περικύκλωση της Βουλής» από το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ δεν σήμαινε βέβαια την «περιφρούρηση της Βουλής», όπως άθλια υποστήριξαν κάποιοι ύποπτοι μηχανισμοί για να εξευτελίσουν το ΚΚΕ, και ο ισχυρισμός αυτός αναπαράχθηκε άμεσα (και ομοιόμορφα) στη συνέχεια από τα Ιντιμίντια και γνωστές οργανώσεις της εκφυλισμένης «Αριστεράς». Δηλαδή της «Αριστεράς» (κρατικιστικής και «ελευθεριακής») η οποία πρωτοστατεί στην υποστήριξη των Νατοϊκών «επαναστατών» στη Λιβύη, Συρία και Ιράν (και επομένως σε όλες τις σημερινές εγκληματικές εκστρατείες της υπερεθνικής και της Σιωνιστικής ελίτ για την επιβολή πελατειακών καθεστώτων), αλλά και στην παραπλάνηση του Ελληνικού λαού για τις πραγματικές αιτίες της σημερινής καταστροφικής κρίσης, για την οποία αποφασιστικό ρόλο έχει παίξει η ένταξη μας στην ΕΕ/Ευρωζώνη.

Οι οργανώσεις αυτές της εκφυλισμένης «Αριστεράς» συστηματικά αποπροσανατολίζουν δυνητικά αντισυστημικά σκεπτόμενο κόσμο, είτε σε lifestyle αγώνες για ατομικά δικαιώματα, είτε στην υιοθέτηση «υπερεπαναστατικών» ρητορικών στόχων που δεν στηρίζονται σε καμιά ανάλυση για τις πραγματικές δυνατότητες του λαϊκού κινήματος αυτή τη στιγμή. Πρόκειται δηλαδή για μια ανέξοδη «αντεξουσία» που καταφέρνει παράλληλα να τα έχει καλά με το πιο αντιδραστικό κομμάτι της «Αριστεράς», αλλά και τον «ριζοσπαστικό» «πατριωτικό χώρο» (Καζάκης κ.λπ.). Δεν είναι όμως τυχαίο ότι όλοι αυτοί οι «αριστεροί» και «ελευθεριακοί» που ανήκουν στην εκφυλισμένη αυτή «Αριστερά», δεν θέτουν ποτέ θέμα άμεσης εξόδου της χώρας από την ΕΕ, που είναι αναγκαία (αλλά όχι και επαρκής) συνθήκη για την έξοδο από την κρίση. Σε όλα αυτά τα κρίσιμα θέματα επομένως (πόλεμοι, ΕΕ), η εκφυλισμένη «Αριστερά», όχι τυχαία, συμπλέει απόλυτα με τις θέσεις της υπερεθνικής και της ντόπιας ελίτ.

Μπορεί, επομένως, με το ΚΚΕ να έχουμε θεμελιακές διαφωνίες για την απελευθερωτική κοινωνία, και την τακτική και στρατηγική μετάβασης σε αυτή, αλλά εκτιμούμε ως γνήσια αντισυστημικές (αντίθετα με τις παραδοχές και θέσεις της εκφυλισμένης «Αριστεράς») τις θέσεις του για τα παραπάνω θέματα, και ιδιαίτερα για την ΕΕ. Και είναι αρχή απαράβατη για μια πραγματικά αντισυστημική οργάνωση να μη διαστρεβλώνει κατά παρόμοιο «ασφαλίτικο» τρόπο τη δράση άλλου, επίσης πραγματικά αντισυστημικού κομματιού του λαϊκού κινήματος, ακόμη και αν διαφωνεί με συγκεκριμένες τακτικές και δραστηριότητες του. Ιδιαίτερα όταν

αυτό το κομμάτι έχει καταφέρει να δημιουργήσει ένα κόμμα, του οποίου τα μέλη έχουν χύσει περισσότερο αίμα για μια «άλλη Ελλάδα» (όπως την έβλεπαν αυτά), από οποιοδήποτε άλλο δήτην ή πραγματικό αντισυστημικό κόμμα ή οργάνωση στον κρατικοσοσιαλιστικό και ελευθεριακό χώρο.

Αλλά ας έρθουμε στα συγκεκριμένα γεγονότα. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι τα άτομα που προέβησαν στη λυσσώδη επίθεση μέσα σε συγκεντρωμένους διαδηλωτές με μάρμαρα και μολότοφ ενάντια σε πλήθος άοπλου, αλλά και κάποιου (σωστά) αμυντικά οπλισμένου, κόσμου του ΠΑΜΕ, θεωρούν τους εαυτούς τους αναρχικούς, ποια σχέση έχει η επίθεση αυτή εναντίον συνδιαδηλωτών και μάλιστα εν ώρα μάχης και ενώ τα ΜΑΤ караδοκούσαν λίγο πιο κάτω, με τον αναρχισμό; Μόνο άκρως ετερόνομα υποκείμενα που εκπαιδεύονται αποκλειστικά με τσιτάτα του 19^{ου} αιώνα, χωρίς να έχουν ιδέα από το αντισυστημικό πρόταγμα πίσω απ' αυτά των κλασικών του αναρχισμού ή, χειρότερα, από σύγχρονους «αναρχικούς» τύπου Τσόμσκι, Άλμπερτ κ.α. καθώς και «δοξασμένους» (από το σύστημα) θεωρητικούς της... ψυχαναλυτικής «Αυτονομίας», δεν θα αντιλαμβάνονταν ότι δε ζούμε σε... κομμουνιστικό καθεστώς και επομένως ο εχθρός δεν είναι οι κομμουνιστές. Ιδιαίτερα μάλιστα τη στιγμή που το ξεπούλημα του κοινωνικού πλούτου και η κατάλυση ακόμη και της ελάχιστης οικονομικής κυριαρχίας της χώρας που είχε το αστικό Κράτος, κάνει καθήκον κάθε αγωνιζόμενου ανθρώπου την προσπάθεια απαλλοτρίωσης του σταδιακά ληστευόμενου αυτού κοινωνικού πλούτου από τις ξένες και ντόπιες ελίτ, και όταν στον αγώνα αυτό πρωτοστατεί το ΚΚΕ.

Αυτό σημαίνει ότι, ανεξάρτητα από τις όποιες διαφωνίες μπορεί να έχουμε με το ΚΚΕ, για κάθε πραγματικό αντισυστημικό αγωνιστή, είτε ανήκει στον κρατικιστικό σοσιαλισμό, είτε στον ελευθεριακό και την ΠΔ, το ΚΚΕ είναι σύμμαχος στον αγώνα αυτό και όχι αντίπαλος.

Και αυτό, σε αντίθεση με την παντελή έλλειψη προτάγματος των περισσότερων αναρχικών, οι οποίοι ακόμα και μετά την ιστορική ευκαιρία του Δεκέμβρη του '08, όπου πράγματι δημιουργήθηκαν εξεγερσιακές συνθήκες «από τα κάτω», αυτοί επέλεξαν να παραμείνουν βολικά προσκολλημένοι στα ευτελισμένα από την μονότονη και ανούσια ανακύκλωση, τσιτάτα τους, που όλως τυχαίως ακούγονται αρεστά σε όλους, (περί «Κράτους, αφεντικών και Κεφαλαίου» και «αυτοδιαχείρισης» για την αυτοδιαχείριση), χάνοντας έτσι την ευκαιρία να μεταδώσουν κοινωνικά την εμπειρία τους, αφού δεν τόλμησαν, όχι απλά να υιοθετήσουν, αλλά ούτε καν να προσεγγίσουν θεωρητικά, κάποιο συνολικό πρόταγμα που θα ανανέωνε ριζικά το αναρχικό κίνημα.

Είναι φανερό ότι σήμερα δεν αντιμετωπίζουμε απλά , όπως τον 19^ο και τον 20^ο αιώνα, ένα κρατικό σύστημα και μια σχετικά κλειστή καπιταλιστική οικονομία της αγοράς, που τ' αντιμετωπίζουμε απλά με το δίπτυχο «κάτω το Κράτος, κάτω ο Καπιταλισμός». Σήμερα αντιμετωπίζουμε ένα διεθνοποιημένο σύστημα, το οποίο απειλεί με νέο Μεσαίωνα *οριζόντια τον λαό και όλες τις ετεροκαθοριζόμενες κοινωνικές του ομάδες*, με τους δοσίλογους εκτελεστές του, τους εγκάθετους στην ντόπια κοινοβουλευτική Χούντα, αλλά και τους συμπράττοντες βολεμένους «ακτιβιστές» της ΕΕ και των ατομικών δικαιωμάτων στην εκφυλισμένη «Αριστερά» (κρατικιστική και «ελευθεριακή»).

Για καθέναν, λοιπόν, που δεν βλέπει αποκλειστικά με τις προκαταλήψεις των «κοινωνικών του φίλων» ή δεν ενστερνίζεται τη γκεμπελική προπαγάνδα των κυρίαρχων ΜΜΕ, και των δήθεν εναλλακτικών μέσων όπως το Ιντιμίντια, το ΚΚ είναι η μόνη εναπομείνασα ισχυρή δύναμη σε όλη την Ευρώπη που αμφισβητεί με συνέπεια και χωρίς μισόλογα την ένταξη κάθε χώρας, και, εν προκειμένω της Ελλάδας, στην ΕΕ και στους υπερεθνικούς συστημικούς θεσμούς εξουσίας (ΝΑΤΟ κ.λπ,) σε αντίθεση με την Ευρωπαϊκή Αριστερά και το παρακλάδι της στον

ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και με τις αναρχικές οργανώσεις που δεν ασχολούνται καν με την ΕΕ, νομίζοντας ότι στη σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης αρκεί να λες «κάτω το Κράτος και το Κεφάλαιο»!.

Πρόκειται δηλαδή για ένα κόμμα που αμφισβητεί στην πράξη και με τη δική του στρατηγική την πεμπτοσύα του συστήματος στη χώρα μας. Η στρατηγική αυτή είναι σε πλήρη αντίθεση με την ανύπαρκτη πλέον στρατηγική των μεταμοντέρνων εξεγερσιακών «αναρχικών», και δεν συνίσταται απλά στην αύξηση της εκλογικής του δύναμης, όπως παπαγαλίζουν νυχθημερόν τα κυρίαρχα και «εναλλακτικά» ΜΜΕ, τα οποία ακολουθούν και οι χρήσιμοι («αναρχικοί») ανόητοι.

Μόνο ετερόνομα μυαλά (στην καλύτερη περίπτωση) θα μιλούσαν για «παρεμπόδιση» να προσεγγίσουν τη Βουλή ως το αίτιο για τη βάρβαρη επίθεση. Ας υποθέσουμε, στην «καλή περίπτωση», ότι υπήρξε κάποια έστω συλλογική διαδικασία -μέσω συνήθως της «αμεσοδημοκρατικότητας» ομοφωνίας και άλλων διαδικασιών που αποκλείουν τους περισσότερους-, με την οποία λήφθηκε η «απόφαση» της επίθεσης, και δεν λήφθηκε απευθείας με συνοπτικές «διαδικασίες» μέσα από παράλληλους μονολόγους σε... ναούς δήθεν «εναλλακτικής» ενημέρωσης, όπως τα Ιντιμίντια. Αποτελεί (στην καλή περίπτωση) έκφραση ολοκληρωτικής νοοτροπίας να απαιτούν 2-3 εκατοντάδες κουκουλοφόροι (δεν καταδικάζουμε βέβαια την κουκούλα σαν μέσο προστασίας της ταυτότητας των διαδηλωτών από τις κρατικές υπηρεσίες, αλλά όταν χρησιμοποιούνται κατά συνδιαδηλωτών είναι άκρως ύποπτες), να εισέλθουν στο μπλοκ του (απολύτως γνωστού για την αυστηρή περιφρούρηση του) ΠΑΜΕ, το οποίο κατά τα φαινόμενα είχε συγκεντρώσει στο μπλοκ του δεκάδες χιλιάδες λαού. Και αυτό, χωρίς να έχει προηγηθεί καμία πραγματικά κινηματική διαβούλευση (εκτός και αν τα Ιντιμίντια κ.λπ. που προλείαναν με φασίζουσες προκλήσεις εδώ και μέρες το έδαφος για επιθέσεις κατά του ΚΚΕ θεωρούνται μέρος του αντισυστημικού κινήματος για τους «αναρχικούς» αυτούς!) και χωρίς να έχει προηγηθεί κανένα κάλεσμα (ακόμα και για τους «γνωρίζοντες»), καμία ευρύτερη κινηματική συζήτηση για το πώς θα χειρίζονταν τη στάση τους απέναντι στην ανταγωνιστική τακτική του ΠΑΜΕ, που ήταν απόλυτα αναμενόμενο ότι θα κατέκλυζε τον χώρο γύρω από τη Βουλή.

Πρόκειται δηλαδή για άτομα ή «ομάδες» ψευτο-πρωτοποριών που έχουν χάσει κάθε θεωρητική επαφή με την ιστορική παράδοση του ελευθεριακού σοσιαλισμού, αλλά και κινηματικά αποτελούν ελάχιστη δύναμη, ενώ καμία συλλογικότητα τους (αν υπάρχει!) δεν τόλμησε να αναλάβει τις ευθύνες για την επίθεση. Και αυτό, ενώ είχαν στο πολύ πρόσφατο παρελθόν πολλές φορές την ευκαιρία να μπουν ελεύθερα στη Βουλή αν πραγματικά αυτό ήθελαν, μετά τις γενικά ανώδυνες (συγκρουσιακά) πορείες του ΠΑΜΕ που τελείωναν κατά τη 1 η ώρα, αλλά ούτε κατά διάνοια δεν «τόλμησαν», παρότι σκίζουν σήμερα τα εξεγερσιακά τους ιμάτια.

Όμως, την Πέμπτη 20 Οκτώβρη οι ανεγκέφαλοι που θεωρούν τους εαυτούς τους «αναρχικούς», αποφάσισαν πως έπρεπε να τα δώσουν όλα για να μπουν στη Βουλή - βολικό ίσως αφού τα ΜΑΤ δεν είχαν τόσο έντονη παρουσία λόγω ακριβώς της παρουσίας του ΠΑΜΕ, εφόσον βέβαια το σύστημα δεν θέλει να έρθει άμεσα σε σύγκρουση με το ΚΚΕ, που θα σήμαινε γενικευμένη σύγκρουση, την οποία αυτή τη στιγμή κάθε άλλο παρά την επιθυμεί. Γιατί άραγε; Υπέθεσαν ότι το ΠΑΜΕ θα τους έλεγε «Περάστε» μέσα στο μπλοκ τους, ώστε να...καταλάβουν τη Βουλή; Μια τέτοια σκέψη θα ήταν πραγματικά γελοία, πόσο μάλλον για άτομα που γνωρίζουν εμπειρικά τον τρόπο οργάνωσης του ΠΑΜΕ.

Ή μήπως πίστευαν οι «αναρχικοί» αυτοί, ότι πηγαίνοντας να καταλάβουν τη Βουλή, οι δεκάδες χιλιάδες κόσμου που είχαν επιλέξει να συμμετάσχουν στη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ, γνωρίζοντας πολύ καλά από πριν τον ειρηνικό και αυστηρά περιφρουρούμενο χαρακτήρα της, θα

ακολουθούσαν ενθουσιωδώς στη «λαϊκή εξέγερση» που ονειρεύονταν ότι θα προκαλέσουν; Και αυτά, χωρίς οι «αναρχικοί» αυτοί να έχουν απολύτως κανένα πρόταγμα και συστημική ανάλυση της σημερινής κρίσης, και θεωρώντας ότι σήμερα απλά το «Κράτος» και το Κοινοβούλιο είναι ο υπέρτατος εχθρός - κάτι που κανένας φίλος του ΚΚΕ δεν το πιστεύει (και απολύτως σωστά από αντισυστημική αλλά και ελευθεριακή πλευρά); Ποιους κοροϊδεύουν λοιπόν και τελικά σε ποιους είναι χρήσιμοι;

Ακόμα, γιατί άραγε οι ίδιοι «αναρχικοί» δεν πήγαν από την προηγούμενη μέρα να κάνουν το ντου στη Βουλή, οπότε μάλιστα ψηφιζόταν επί της αρχής το νομοσχέδιο, αφού πίστευαν ότι θα την καταλάβουν μαζί με τον ανένταχτο κόσμο, και ενώ αυτή ήταν ελεύθερη από ΠΑΜίτες, οπότε πράγματι θα είχε, αν μη τι άλλο, εξαιρετικά συμβολικό και πρωταγωνιστικό χαρακτήρα η κίνηση τους; Μήπως γιατί ήθελαν να κάνουν την «εξέγερση» τους με τις πλάτες άλλων, που έχουν όμως δική τους γνωστή τακτική, (με την οποία φυσικά υπάρχουν σημαντικές διαφωνίες, αλλά άλλο διαφωνία και άλλο η φασιστική επίθεση), θυσιάζοντας ακόμα και αν χρειαστεί στην πορεία και μερικούς από τους «φιλήσυχους» και αντι-«εξεγερσιακούς» κομμουνιστές, κ.λπ.;

Τέλος, αν τα άτομα αυτά είχαν την παραμικρή γενικότερη επαφή με τις υποτονικές, ακόμη και σήμερα, διαθέσεις της κοινωνίας και του λαϊκού κινήματος, ακριβώς λόγω της παραπληροφόρησης που επικρατεί και τα ίδια συχνά αναπαράγουν, δεν θα επέλεγαν ως μια ακόμα πιο μικρή «πρωτοπορία» (με την αρνητική έννοια), να επιτεθούν στη Βουλή, όταν είναι παραπάνω από προφανές όλο αυτό το διάστημα ότι δεν υπάρχουν όχι καν επαναστατικές συνθήκες, αλλά ούτε εξεγερσιακές ανάμεσα στον λαό, και όταν η κοινοβουλευτική Χούντα μπορεί με τα μέσα που έχει να συνθλίψει τους μερικούς χιλιάδες (στην πιο αισιόδοξη περίπτωση) που θα επέλεγαν να καταλάβουν τη Βουλή ή να εμποδίσουν τους βουλευτές.

Στην περίπτωση, λοιπόν, που μιλάμε για έναν ανεγκέφαλο αναρχικό δογματισμό άνευ προηγουμένου (κάτι που δεν ισχύει βέβαια για κατά συρροή περιπτώσεις πέμπτης φάλαγγας του συστήματος, που παίζουν οι οργανώσεις μεγάλου τμήματος του σημερινού εκφυλισμένου «ελευθεριακού» χώρου, όπως η ΑΚ, το Ιντιμίντια κα.), πρόκειται για έναν **άκρως επικίνδυνο δογματισμό** (ο οποίος μάλιστα ούτε κατά σύμπτωση δε συμπίπτει με τη σημερινή πραγματικότητα), που οδηγεί εκ των πραγμάτων σε επικίνδυνη απαξίωση το αντισυστημικό κίνημα, ειδικά στα μάτια των νέων ανένταχτων ανθρώπων, που βρίσκονται σήμερα με το πιστόλι της πιθανής μόνιμης εξαθλίωσης στο κρόταφο, και επιτρέποντας (εκτός των άλλων) να χρησιμοποιείται ήδη διεθνώς από τα ΜΜΕ η ρητορική περί «διάσπασης» του κινήματος απέναντι στη σημερινή λαίλαπα του συστήματος και της κοινοβουλευτικής Χούντας ενάντια στο λαό.

Απέναντι σε αυτές τις πρακτικές, αλλά και στις ίδιες τις συλλογικότητες και τα πολιτικά υποκείμενα που τις στηρίζουν (πολλοί με το να κρατούν τις πάντα βολικές «ίσεις αποστάσεις»), το μόνο που έχουμε να προτάξουμε, είναι την ξεκάθαρη και πιο ισχυρή καταδίκη και την κινηματική τους απομόνωση - στο μέτρο των δυνατοτήτων μας. Καλούμε όλες τις πραγματικά ελευθεριακές συλλογικότητες που μπορούν ακόμα να διακρίνουν τα στοιχειώδη τους ιστορικά προτάγματα και το τι και ποιους αντιπαλεύονται πρώτιστα σήμερα, να καταδικάσουν τις άθλιες επιθέσεις αυτές, καθώς και τις επιθέσεις που γίνονται ήδη σε γραφεία του ΚΚΕ (αν βέβαια δεν είναι προβοκάτσιες).

Όσοι δεν κινούνται από ύποπτα κίνητρα, αλλά απλά από «αναρχική» αφέλεια, θα πρέπει στη σημερινή κρίσιμη καμπή για τη χώρα μας, που θα καθορίσει τη μορφή της για πολλές γενιές, να σκεφτούν το εξής απλό: ποιοι έχουν συμφέρον να δημιουργήσουν αυτή ακριβώς τη στιγμή μια καταστροφική εμφύλια σύγκρουση στο αντισυστημικό κίνημα στην Ελλάδα, που είναι το μόνο το οποίο θα μπορούσε, αν ενώνονταν όλες οι πραγματικά αντισυστημικές

δυνάμεις, να λειτουργήσει σαν καταλύτης για να βγει ο λαός από τη σημερινή κρίση; Ποιους συμφέρει η συστηματική καλλιέργεια πολεμικού κλίματος μεταξύ ελευθεριακών ομάδων και κομμουνιστών σε μια κρίσιμη ιστορική στιγμή που θα έπρεπε να συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή η πολιτική ζύμωση με κοινό στόχο πρώτιστα τον άμεσο απεγκλωβισμό των λαϊκών στρωμάτων από το θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ/ΟΝΕ και το άνευ προηγουμένου ξεπούλημα του κοινωνικού πλούτου; Μήπως τις ντόπιες και ξένες ελίτ που προτιμούν τη γιαλατζί «Αριστερά» των δικαιωμάτων (που στηρίζει τους πολέμους τους) και της ΕΕ; Και μια τελευταία ερώτηση σε όλους τους καλοπροαίρετους. Γιατί άραγε κάποιοι διάλεξαν τη στιγμή αυτή, που διαφαίνεται ότι οι αντισυστημικές δυνάμεις ενώνονται, με το ΚΚΕ πρώτη φορά να μετέχει σε περικύκλωση της Βουλής και γενικότερα να έχει εντείνει τη δραστηριότητές του στα συνδικάτα, τις γειτονιές κ.λπ., για να ξεκινήσουν αυτή τη διασπαστική εκστρατεία, ξεθάβοντας γι' αυτό μέχρι τη ...Βάρκιζα;

22 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011

[ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ]

Δίκτυο για την Περιεκτική Δημοκρατία: www.inclusivedemocracy.org/pd

Επικοινωνία: peridimok@gmail.com